

# РЕШЕНИЕ

№ 37346

гр. София, 12.11.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 04.11.2025 г. в следния състав:**

**СЪДИЯ: Ваня Стоянова**

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **10361** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс(АПК), във вр. с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) и с чл. 84, ал. 2 от ЗУБ. Образувано е по жалба на А. Содат Х., гражданин на С., [дата на раждане] в С., с ЛНЧ [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], вх. 1, ет. 1, офис 1, e-mail: [legalemeinbg@gmail.com](mailto:legalemeinbg@gmail.com) срещу Решение № 66 - ОК/19.08.2025 г. на интервюиращия орган при Държавна агенция за бежанците, с което последният на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не допуснал последваща молба за предоставяне на международна закрила, с вх.№ КП-01-6273 от 01.08.2025 г. на А. Содат Х., на оспорвания до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са развити доводи за неправилност на постановеното решение, като се твърди, че неправилно са анализирани фактите, свързани с личното положение на жалбоподателя и държавата му по произход. Счита, че Интервюиращият орган не се е съобразил актуалното тълкуване на разпоредбата на чл. 40, пар. 2 и 3 в от Директива 2013/32/НС и Решение на СЕС от 9 септември 2021 г. по дело С-18/20, с което се уточнява, че последваща молба може да се основава, както на нови факти, възникнали след приемането на решение по предходната молба, така и на факти, които са били представени за първи път от кандидата. Според изложеното в жалбата, интервюиращият орган е отчел, че към молбата е приложено писмо от Граждански съвет на [населено място], Самоуправление на Североизточна С., в което е посочено, че съпредседателите на общността, потвърждават, че търсещият закрила не може да се върне в контролираните от режима райони, тъй като е издирван и подлежи на задължителна военна служба. Счита, че

несъмнено, този документ е нов за производството по международна закрила и представя нови факти и обстоятелства от значение за личната бежанска история на г-н Х.. Горното изпълнява всички изисквания на процедурата в нейната фаза по определяне допустимостта на последващата молба. Намира, че след като са налице предвидените в закона предпоставки, интервюиращият орган следва да постанови решение за допускане на молбата за закрила и да премине в производство по същество.

Акцентува се още, че вместо да приложи закона, интервюиращият орган е изложил множество неотнормирани и неаргументирани твърдения за да изключи горепосочения документ от доказателствената съвкупност. В настоящият случай се изследва единствено дали този документ въвежда в процедурата нов факт, който има отношение към бежанската история на търсещият закрила. Несъмнено, до момента, в производството по закрила на г-н Х. не е представял писмен документ, със съдържание касателно наличната за него опасност в С.. Обратно на посоченото от интервюиращият орган, оспорващият намира, че документът е приложим именно защото сочи интереса на властите спрямо молителя, както и описва наличието на негативно касаещи чуждия гражданин действия и последици в страната му на произход.

Заявява, че допълнително, административният орган е отказал да кредитира документа с твърдения за наличие на противоречия и нелогични елементи. Така изложените твърдения обаче не съставляват мотиви, тъй като не са аргументирани по никакъв начин - не става ясно къде се съдържа твърдяното противоречие или липса на логика. Напротив, според жалбоподателя ясно е от кого изхожда документа, волеизявлението на длъжностните лица е скрепено с подпис и печат и същото изцяло съвпада и подкрепя изложената и до момента бежанска история на жалбоподателя. Жалбоподателят иска да се вземе предвид, че към момента на подаване на първата си молба, чужденецът е декларирал, че не е имал лични проблеми, не е арестуван, съден и не е разполагал с писмени доказателства, които да представи, но се е опасявал от редовната военна служба, поради което е избягал от страната си по произход. В този период лицето не е имало опасения от дискриминация защото Сирийската свободна армия и кюрдските сили в региона са били обединени срещу предходния режим и не е имало противоречия между араби и кюрди. След падане на режима на Б. А., кюрдските сили установяват влияние върху голяма част от област Д. А. и поради неудовлетворените искания за самостоятелна кюрдска държава, започват да осъществяват тормоз върху малцинственото арабско население. От там произтичат новите представени факти, опасенията на жалбоподателя за последствията за него от това към настоящия момент, за което и е представил писмено доказателство. Липсата на анализ от страна на интервюиращият орган е довело до погрешния извод за наличие на несъответствия в изложената от г-н Х. бежанска история (стр. 6. абз.4. изр. посл. от процесното решение), но това не може да бъде в негов ущюърб, се сочи в жалбата.

В допълнение, освен че не е анализирал фактите и формално е отхвърлил всички изложени съображения, административният орган се е произнесъл не по допустимостта, а по същество на молбата за закрила, без да му е предоставена тази компетентност на този етап от процедурата. Като е излязъл извън правомощията си в процедурата по допустимост, интервюиращият орган е изложил мотиви по същество, а именно че „обстановката в страната е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност на населението“.

Всичко гореизложено се сочи като нарушение на материалния закон и основание за отмяна на обжалваното решение.

В съдебно заседание, оспорващия чрез адвокат Д. посочва, че съгласно приложената справка на Дирекция „Международна дейност“ - страница тринадесет е посочено, че към момента са налице масови арести на мъже от осемнадесет годишна възраст до тридесет и една

годишна възраст, особено на лица от арабски произход. В настоящото производство е представен изричен документ – призовка - към жалбоподателя лично и конкретно, която не е взета предвид като ново обстоятелство от страна на ДАБ. В такъв случай сочи, че бидеи доумение какъв точно трябва да е личния момент, който да се вземе предвид за да биде допусната една последваща молба. И какво според ДАБ представлява ново обстоятелство. Счита, че е налице нов конфликт, очевиден нов след падането на режима на Б. ал-А. между кюрдите и арабите, които преди падането на режима са били обединени за свалянето на Б. ал-А.. Сега са разединени по въпроса дали кюрдите да имат автономия или не. Жалбоподателят е получил призовка от точно същите сили, който дирекцията сочи за опасни и разединители в областта, посочва адвокат Д.. Представен е по делото документ за издирване (призовка), който е преведен в нотариално заверен превод. Доколкото в настоящото производство се изследва има или няма нови обстоятелства, намира, че решението на ДАБ следва да бъде отменено като необосновано и несъответстващо на материалния закон.

Жалбоподателят Х. заяви, че не може да се върне в С., тъй като в тяхната област мобилизират момчета за армията. Не иска да носи оръжие. На 19-ти миналият месец взели неговият брат в казармата, организирали го, стреляли по него, тъй като не искал. Разбрал за брат си, защото комуникирал чрез приложението „WhatsApp“, имал постоянна връзка с неговите родители в С.. Заявява, че новото правителство пак има проблеми между кюрди и араби. Проблемите били, че кюрдите искат да управляват, а той е арабин. Това се случва в източния флаг откъдето е той. Не обича войната, нито иска да носи оръжие. Моли да бъде предоставена закрила и да остане да живее и работи в България. Заявява, че гражданската война в страната му, продължава до сега.

Ответникът - интервюиращ орган на ДАБ, редовно уведомен, се представлява от юрисконсулт П., която намира решението на интервюиращия орган за правилно и законосъобразно. Счита, че интервюиращият орган мотивирано е изложил защо не приема за нови доказателства, представените с молбата такива. Освен това жалбоподателят видно от фактичката обстановка изложена в него и от самата преписка е дошъл още през 06 месец 2024 т.е. в предходното управление на С.. Тогава е избягал именно от това управление. Сега отново не е съгласен, да има размирици, но те не са на такова високо ниво, че да се определят като война. В този смисъл намира жалбата за неоснователна.

Административен съд София-град, Първо отделение, 4 състав, като обсъди доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт, от фактичката страна приема следното:

Подадена е последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № КП-01-6273 от 01.08.2025 г. на ДАБ-МС, от А. Содат Х., гражданин на С.. За първи път молителят е поискал закрила с молба с вх. № ОК-13-1102 от 28.06.2024 г. на Регистрационно - приемателен център - [населено място] (РПЦ - [населено място]). Личните данни на чужденеца снети по тази молба са както следва: А. Содат Х., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН]. За втори път молителят е поискал закрила с молба с вх. № КП-01-5109 от 19.06.2025 г. на ДАБ-МС. Посочената по-горе молба с вх. № КП-01-6273 от 01.08.2025 г. е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. За първи път молителят е поискал закрила с молба с вх. № ОК-13-1102 от 28.06.2024 г. на РПЦ - [населено място]. С Решение № 4311 от 09.02.2025 г., постановено по по адм. дело № 9983/2024 на Административен съд - София - град (АССГ), отхвърля жалбата на чуждия гражданин срещу решението на ДАБ-МС, с която му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен

статут. Съдебният акт е обжалван пред ВАС и с Решение № 6421 от 13.06.2025 г. по адм. дело № 2760/2025 г. Четвърто отделение на Върховния административен съд (ВАС) оставя в сила решение № 4311 от 09.02.2025 г., постановено по адм. дело № 9983/2024 г. по описа на АССГ. По: втората молба за закрила, с Решение № 36-ОК от 08.07.2025 г. на председателя на ДАБ-МС, на интервюиращ орган на ДАБ-МС не е допусната последваща молба с вх. № КП-01-5109 от 19.06.2025 г. на ДАБ-МС от А. Содат Х. до производство за предоставяне на международна закрила. Решението не е обжалвано. Сирийският гражданин мотивира настоящата трета молба с наличие на нови обстоятелства относно държавата му на произход С.. Чужденецът заявява, че не е била разбрана личната му история и моли да му се даде шанс да разкаже от какво го е страх.

На молителя е изпратено съобщение с информация, относно процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила, уведомен е, че според разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането ѝ по същество, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ.

Пред адм. орган, молителят мотивира своята последваща молба за закрила с твърдения за настъпване на нови обстоятелства около продължаващата тежка обстановка в държавата му на произход Сирийска арабска република. Представя превод от арабски език на български език документ за издирване (призовка).

При анализа на представените писмени доказателства адм. орган констатира, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.

Чужденецът е получил копие от Указания за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, включваща пояснения относно производството за предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за международна закрила; относно връчване на решенията в превод на арабски език, в потвърждение на което на последната страница на екземпляра им на български език се е подписал лично .

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е основателна по следните съображения:

Предмет на контрол за законосъобразност е Решение № 66 - ОК/19.08.2025 г. на интервюиращия орган при Държавна агенция за бежанците, с което последният на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ не допуснал последваща молба за предоставяне на международна закрила, с вх.№ КП-01-6273 от 01.08.2025 г. на А. Содат Х., на оспорващия до производство за предоставяне на международна закрила.

Процесната молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, съгласно която разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.

С разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40 – чл. 42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, ЗУБ, изискваща подадена такава молба за международна закрила, в която

чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, да се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

Гореизложената национална уредба е изцяло синхронизирана с европейската. По силата на чл. 33, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС от държавите-членки не се изисква да разглеждат дали кандидатът за международна закрила отговаря на условията за признаването ѝ, като молбата се счита за недопустима съгласно същия член. С чл. 33, ал. 2, б. "а" – "д" от Директива 2013/32/ЕС държавите-членки са ограничени да приемат, че една подадена молба за международна закрила е недопустима само в изчерпателно посочените в нея случаи.

Решение № 66 - ОК/19.08.2025 г. на интервюиращия орган при Държавна агенция за бежанците при МС на РБ, което е издадено от компетентен орган, надлежно определен по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ - интервюиращ орган на ДАБ, явяващ се национален решаващ орган по чл. 2, б. "б" от Директива 2013/32/ЕС, овластен с правомощието по чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ след предварителното разглеждане на допустимостта на последващата молба рег. № КП-01-6273 от 01.08.2025г., гражданин на С., да не я допусне до производството за предоставяне на международна закрила.

Разпоредбата на чл. 76а ЗУБ дава възможност за преценка, предвид чл. 13, ал. 2 ЗУБ, на подадена последваща молба за международна закрила, с оглед евентуалното ѝ недопускане до разглеждане в ново административно производство, ако с тази молба търсещият закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Преценката за наличието на основанието по чл. 13, ал. 2 ЗУБ е предоставена на съответния компетентен административен орган.

Следва да се посочи, че действително в мотивите си адм. орган е излязъл извън пределите на своята компетентност излагайки мотиви по същество, а именно че „обстановката в страната е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност на населението“, но в разпоредителната част на обжалваното решение се е произнесъл по допустимостта на подадената молба, поради което няма как да се направи извод за некомпетентност на органа издал оспорения адм. акт.

Съдът намира, че при постановяване на оспорения адм. акт, адм. орган е допуснал съществено нарушение на адм. производствените правила, което е довело до нарушаване правото на защита на оспорващия.

Нормата на чл. 76а ЗУБ постановява, че „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2“, като от своя страна чл. 13, ал. 2 за „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход“ отново връща към Глава шеста, раздел III“. Според чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган, в срок до 14 дни от подаването на последващата молба, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю взема решение, с което се произнася по допустимостта на последващата молба и съответно я допуска или не я допуска до производство. Преценката се състои в това, дали доказателствата са нови и дали обосновават наличие на нови обстоятелства, които не са обсъждани преди това и които са от съществено значение за личното му положение. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изискване по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея, преценката за допустимостта се свежда до преценка, дали е налице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Безспорно, към последващата молба за закрила е приложено писмо от Граждански съвет на [населено място], Самоуправление на Североизточна С., в което е посочено, че съпредседателите на общността, потвърждават, че търсецният закрила не може да се върне в контролираните от режима райони, тъй като е издирван и подлежи на задължителна военна служба. Този документ е нов за производството по международна закрила и представя нови факти и обстоятелства от значение за личната бежанска история на г-н Х..

Горното изпълнява всички изисквания на процедурата в нейната фаза по определяне допустимостта на последващата молба. Намира, че след като са налице предвидените в закона предпоставки, интервюиращият орган е следвало да постанови решение за допускане на молбата за закрила и да премине в производство. Вместо това, приема необосновано, че така представения документ е удостоверение, което има декларативен характер, както и че не съдържа информация относно какъвто и да е интерес от страна на властите спрямо молителя, няма императивен характер и сам по себе си не предполага наличието на негативни касаещи чуждия гражданин действия или последици в страната му по произход. От друга страна адм. орган е приел, че истинността на документа следва да се постави под съмнение, предвид, че самият документ не е представен в оригинал, т.е. адм. орган се е произнесъл без да прояви активност и да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая. В този смисъл следва да се посочи, че в съдебно заседание беше представен в оригинал превод от арабски език на български език документ за издирване (призовка), за сравнение със съдържащото се по делото във вид на заверено копие. Това ново обстоятелство не е взето предвид от адм. орган произнасяйки се с обжалваното решение и позовавайки се на справка вх. № МД-02-398 от 21.07.2025г. на Дирекция „Международна дейност“, в която изрично е анализирана ситуацията след 2021г. в кюрдските райони, за арестуване и насилствено набиране и издирване, арестуване на млади мъже между 18 и 31г. в общности с арабско мнозинство. Както е посочено в решение по адм. дело № 9983/2024г. на АССГ по жалба на А. Х. срещу решение №10321 от 04.10.2024г. на Председателя на ДАБ : „Действително, съществуват случаи, при които необходимостта от изпълнение на военната служба е единствената причина да се иска статут на бежанец, когато лицето докаже, че изпълнението на военната служба за него би означавало участие във военни действия, противоречащи на неговите действителни политически, религиозни или морални убеждения или на валидни съображения на съвестта, каквито обстоятелства обаче не се навеждат от кандидата“, но в конкретния случай това не е обсъдено по настоящото дело, поради необоснованото недопускане на последващата молба за закрила.

Предвид гореизложеното и констатираните нарушения: на чл. 35 от АПК – задължението на административния орган, служебно да събере и обсъди всички относими данни за изясняване на случая според разпоредбата на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ; на чл. 59 от АПК, доколкото изложените мотиви не изпълняват изискванията за мотивираност на административните актове-процесното решение се приема за незаконосъобразно и съответно същото следва да бъде отменено. Съдът намира, че изводът за недопускане на последваща молба с вх. № КП-01-6273 от 01.08.2025 г. на ДАБ-МС от А. Содат Х. до производство за предоставяне на международна закрила е необоснован, с оглед извода на адм. орган относно представения документ, че истинността на документа следва да се постави под съмнение. Както се посочи в съдебно заседание беше представен за сравнение документа в оригинал с превод, с нотариална заверка. В допълнение следва да се акцентува, че този документ не беше оспорен и се ползва с материална доказателствена сила за установените обстоятелства.

В този смисъл, не са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая, което е съществено процесуално нарушение на адм. производствените правила, довело до

нарушаване правото на защита на оспорващия. Освен това според чл. 6 ал. 2 от АПК адм. акт е издаден в нарушение на основни принципи на адм. правораздаване, а именно, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

Следователно, по изложените съображения оспореното решение следва да бъде отменено като издадено при съществено нарушение на адм. производствените правила, издадено в несъответствие с целта на закона и преписката да бъде върната на адм. орган за произнасяне по подадената последваща молба за международна закрила, входирана пред него с № КП-01-6273 от 01.08.2025 г. от А. Содат Х..

Така мотивиран, на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 4 - ти състав

#### Р Е Ш И:

**ОТМЕНЯ** по жалба на А. Содат Х., гражданин на С., [дата на раждане] в С., с ЛНЧ [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], вх. 1, ет. 1, офис 1, e-mail [legalemeinbg@gmail.com](mailto:legalemeinbg@gmail.com) Решение № 66 - ОК/19.08.2025 г. на Интервюиращия орган при Държавна агенция за бежанците,

**ВРЪЩА** преписката на Интервюиращ орган на ДАБ при МС за произнасяне по последващата молба за международна закрила, подадена от А. Содат Х. гражданин на С., [дата на раждане], с ЛНЧ 7003399586и входирана с № КП-01-6273 от 01.08.2025 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ